



LA QUANTITAT HA OFEGAT EL SECTOR

Bandera groga per al sector turístic

Quan encara no s'ha acabat la temporada turística, el sector es mostra nerviós. L'excés de l'oferta i la baixa qualitat que s'ofereix en els serveis fa témer la davallada d'una de les fonts d'ingressos més importants d'aquest país.

Sílvia Monfort

Arribada l'hora de la veritat, el turisme no ha estat el que molts esperaven que fos. Uns ho atribueixen a la mala qualitat dels serveis, altres a la revaluació de la pesseta enfront la resta de les monedes europees. N'hi ha que diuen que s'esperava massa del turisme, i altres que pel mateix preu se'n van a Tunísia, al Carib o al Marroc.

Però les causes, i no tant els efectes, són variades. Fins ara es creia que el fenomen del turisme s'aniria engrandint fins vés a saber quan, i per això, com més turistes vinguessin, millor, sense tenir gaire en compte quin tipus de turista era el que venia ni què se li oferia.

I és que l'oferta tampoc és que hagi estat tan variada: fins fa pocs anys el

sol, les platges, la paella i els toros eren les referències de una immensa majoria dels turistes que venien. Ara sembla que algunes de les miraculoses solucions seran els camps de golf (se'n construiran més de 40 en un parell d'anys als Països Catalans) i els ports esportius (els lloguers i les compres de barcos és una moda que s'estén cada vegada més).

Però cal teni: en compte altres factors com la ja reiterada queixa per la deficient xarxa de comunicacions existent, la cada vegada més distant relació qualitat/preu, la poca oferta lúdico-cultural que es dona al turista i la inseguretats creixent d'aquests, la degradació del medi ambient en general i de les platges en particular. Les de bandera blava, també.

Si encara no s'ha arribat a un pro-

jecte global és perquè els diversos sectors del ram no es posen d'acord. Els més optimistes pensen de seguir amuntant maons i més maons per a futurs hotels i apartaments. Però si el sector turístic no es reconverteix, després serà massa tard per a lamentar-se'n. Potser, si al final de la temporada els números no són tan dolents com ara es diu, el tema s'allargarà fins a la temporada vinent. Si no, pot ser que és comenci a pensar a posar-hi remei.

També és cert que no tots els indrets dels Països Catalans tenen unes mateixes expectatives. Benidorm mateix, on la iniciativa privada s'ha interessat per estar a l'última; Menorca, que ha pogut mantenir-se més allunyada de l'especulació constructora, o la sofisticació de Perelada.

No tot és sol i platja

Per tal que els visitants que arriben no es quedin en la primera línia de la costa, la Generalitat de Catalunya està promovent rutes interiors alternati-

ves: des dels parcs naturals fins als balnearis, passant pels esports com el *rafting* o les excursions pel Pirineu. Tot això acompanyat d'una «modernització i adaptació de les estructures turístiques als requeriments d'una demanda cada vegada més exigent (...) amb dos objectius clars: promoció del turisme interior i de muntanya i potenciació d'ofertes turístiques especialitzades».

Si un dels reclams turístics per excel·lència hauria de ser la Barcelona olímpica, a banda de l'autobús turístic instal·lat per l'ajuntament de la ciutat i que permet fer una ruta per Monjuïc i el port, passant per la Sagrada Família i la Fundació Miró, la ciutat per ella mateixa no atrau el turista tant i com seria desitjable, i potser és que no n'hi ha prou amb quatre museus i quatre edificis gaudinians, encara que, tal com es diu des de l'ajuntament, «la ciutat ha entrat en els circuits turístics internacionals». Potser sí, però de moment el turista prefereix no circular per uns circuits col·lapsats com ho és el trànsit de la ciutat.

Com que la demanda és cada vegada més exigent i el sector s'està començant a ressentir de les males previsions, cal una política turística coherent i comuna per assolir els objectius anhelats.

No n'hi ha prou amb campanyes com les iniciades per un ajuntament i que consistien a regalar una cistelleta amb maduixots i un seguit de bonificacions per a la utilització d'alguns serveis als turistes italians que entraven per la Jonquera. Però n'hi ha d'altres, com la iniciativa presa per un altre ajuntament de la costa, consistent a instaurar la figura del defensor del turista per tal de recollir les seves queixes i per a saber quines són les seves necessitats.

Tampoc ajuda a mantenir la cara alta la freqüència de vagues de controladors aeris, ja siguin els d'aquí o estrangers, o de les companyies de barcos, els retards horaris o la falta d'una oferta infantil i juvenil prou àmplia. Ni són suficients les alternatives com organitzar grans festes en més grans discoteques amb eleccions de *miss* incloses, ni les especialitzades rutes etíliques per on passen els turistes. Al turista se l'ha de mirar, però això no vol dir que s'hagi de rebaixar ni la qualitat de l'oferta ni la qualitat del turista.

El que està clar és que fa falta un projecte turístic on prenguin part l'administració, els empresaris i els treballadors. Hi ha qui diu que aquest projecte s'hauria d'articular més o menys

ahora entre les tres administracions autonòmiques: País Valencià, les Illes i el Principat, i més si tenim en compte que a partir d'ara el catamaran unirà les Illes amb Barcelona en unes tres hores aproximadament. Això podria significar que un turista que estiujeja a Gandia, podria anar a passar el dia a

Mallorca i de tornada quedar-se a Saïlou, per exemple. I si és cert que Barcelona, a través de la potenciació dels Jocs, té un gran poder de convocatòria per al turisme intern, aquest es podria redistribuir adequadament cap al País Valencià i les Illes. Això seria una gran oferta i un bon reclam. □

EL TURISME, UN FILÓ QUE S'ESGOTA

Sol i platja: un producte insuficient

Problemes d'infraestructura, excés d'allotjaments, augment dels preus i falta d'oferta complementària són les causes principals del descens del turisme als PPCC.

A. Punsola/E. Roig/M. Payeras

Lloret

Tot i que encara no hi ha xifres definitives, la impressió generalitzada —tret d'alguna excepció— a les principals zones turístiques de la costa és que la temporada no és tan bona com les anteriors. Si bé en algunes poblacions hi ha plena ocupació en el mes present l'escassetat d'un mes fort com juliol, ha estat suficient perquè comenci a rondar el fantasma de la inquietud, de cara a la pròxima temporada.

EL TEMPS ha fet una roda d'opinions en els patronats i instituts de turisme municipals d'algunes poblacions destacades en l'àmbit turístic i, malgrat que no tots volen dir-ho de manera transparent, la renovació del sector turístic es perfila com una necessitat urgent.

El patronat de turisme de Lloret de Mar (la Selva) reconeix que: «Aquest any estem tenint menys turistes que en anys anteriors». Entre els motius que assenyalen com a probable causa de la situació es troben els següents: «la revaluació de la pesseta ha fet que molts turistes que habitualment venien prefereixin altres destinacions mediterrànies que els ofereixen el mateix a més bon preu. Creiem que aquesta recessió es generalitza a la Costa Brava. Un altre factor que pot haver influït és que el mercat turístic, com qualsevol mercat, es mou bastant per modes, i no vull dir que ja no estiguem de moda, però molts europeus tenen ara altres preferències que cada vegada tenen més acceptació; a la gent li agrada canviar d'indret. Potser sí que el creixe-



La renovació del sector turístic es perfila com una necessitat urgent.